

טבריה
TIBERIAS

שולם PP

6933

ארץ הכינרת

גיליון מס' 25 | תמוז תשע"ט יולי 2019
ביטאון רשות ניקוז ונחלים כינרת - בשיתוף איגוד ערים כינרת

גיליון קיץ

דיקלה לאור - רואה את הדברים קצת אחרת...

דרך עדשת המצלמה מסתכלת דיקלה על החיים, במבט רגיש ומלא דמיון. דיקלה עובדת ברשות הכינרת מאז 2016 כמנהלת אתר האינטרנט, אך הכרותה עם הרשות החלה כבר בשנת 2005, עת נקראה לבנות את אתר האינטרנט הראשון של הארגון. כשבידי ספר הצילומים המרהיב של דיקלה, התיישבנו לשיחת נשים נעימה על החיים, נשים בתנ"ך, וכמובן, איך לא, על הכינרת..

ספרי קצת על עצמן

אני בת 42, נולדתי וגדלתי בטבריה, משנת 2005 חיה בגבעת יואב ברמת הגולן, אמא למעין (13.5), גפן (10.5) ונבו (3.5). נשואה למודי (43).

יעל שביט

תקשורות

מה זה אומר לגדול בעיר טבריה? ומה את חושבת על העיר כיום?

טבריה אהובתי, אז והיום. ללא ספק העיר הזאת עיצבה אותי. ההיסטוריה שמבצבצת בין המבנים, בכל מבט ובכל טיול - כל כך הרבה תקופות, רבדים, סיפורים ודמויות והכל בעיר אחת צבעונית, רב גונית ומרתקת. הכינרת, שהייתה לי בית שני לבילוי, לרגעי שלוה, ביחד ולבד ואנשים טובים שהקיפו אותי לאורך כל השנים.

איך את משלבת בין הורות ובין העבודה?

היום הילדים כבר גדלו וזה הרבה יותר קל, אני יכולה להיות גמישה וזמינה יותר לאורך היום. כמוכן שבשנים הראשונות לגידול הילדים היה פחות זמן לעשייה ויצירה, היו שעות מוגדרות בהן אני פנויה והמשמעות היא ללמוד לנצל את המקסימום בזמן הנתון ולפתח כלים המאפשרים יעילות מרבית.

מה גורם לך לתחושת סיפוק בעבודה?

מעבר להיותו של הארגון גוף התורם משמעותית לפיתוח, שימור, עשייה קהילתית והובלת מהפכת חופים שקטים ונקיים בכינרת, אחת מהחזקות המשמעותיות ביותר שלו הוא המשאב האנושי! אני מגיעה לעבודה ברשות הכינרת בשמחה גדולה, בזכות האנשים שאיתי בארגון כולו ו"המשפחה" החדשה בצוות הכל כך קרוב אלי, באגף חינוך, קהילה והסברה.

ספרי על הצילומים הייחודיים של סיפורי התנ"ך והספר שהוצאת לאחרונה

ספר הצילומים, 'נשים בתנ"ך' בנופי הגולן, מאגד בתוכו 41 צילומים, שהם 41 סיפורים מקראיים המסופרים דרך הדמויות הנשיות שבו ומסכם עבודה של שש שנים שלמות. הפרויקט הזה התחיל בשנת 2012 במקרה, מתמונה אחת - 'אשת איוב', אשר חתמה פרויקט צילומים קודם שלי - 'מצלמה עם מכחול' - נשים מתוך מיתוסים ואגדות עם. מרגע שצילמתי את 'אשת איוב' הבזיק בי הרעיון לצלם את נשות התנ"ך שלנו. ומאז ועד היום אני מקדישה את כולי לפרויקט הזה של החייאת סיפורי התנ"ך באמצעות הסיפורים והדמויות הנשיות שבו. ככל שיותר ויותר צילומים התאגדו להם, ויותר אנשים נחשפים לפרויקט, הגירוי הוויזואלי - "הצילום", מניע אותם, מתוך עניין וסקרנות, לחזור ולקרוא בספר הספרים ואפילו באגדות חז"ל המרתקות. זה אחד הדברים המקסימים שנולדו עם הפרויקט וזו זכות גדולה שלא חלמתי עליה.

האם את עורכת מחקר והכנה לפני כל צילום? ספרי על תהליך העבודה

אחד הדברים המיוחדים בפרויקט הזה הוא ששום דבר בו לא יכול להיות ספונטני. לכל צילום קודמים חודשים של איסוף חומרים ולימוד, החל מהפשט דרך מדרשי חז"ל, ספרים חיצוניים, ספרות מודרנית ושירה. תהליך המחקר והלימוד נמשך עד הרגע שמשוה מתוך הסיפורים שקראתי מצית בדמיוני את הפריים הסופי. מרגע שהפריים עולה בראשי, לעיתים עלי להמתין חודשים לעונת השנה שתבטא באופן הטוב ביותר את המסר שאני מבקשת להעביר בצילום - יובש מדברי, פריון, כליה וכדומה. גם בצילומים בהם מעורבים בעלי חיים יש מורכבות לא קטנה בהשגת בעלי החיים ובשינוע לנקודת הנוף הנדרשת.

מדוע בחרת לצלם את הסיפורים התנ"כיים ברמת הגולן?

ניתן לסכם ולומר שמכל ההיבטים בפרויקט הזה, אין לי כל כוונה להיות אותנטית. אני לוקחת את הסיפור התנ"כי, מזקקת אותו מכל הקונטקסט אליו הוא משתייך, מנתקת אותו מרצף הזמן שלו וממיקומו הגיאוגרפי ומעניקה לו באופן טבעי, פרשנות משלי. לנשים אין בהכרח מראה ים תיכוני -

דיקלה לאור

מאז ועד היום אני מקדישה את כולי לפרויקט הזה של החייאת סיפורי התנ"ך באמצעות הסיפורים והדמויות הנשיות שבו

יוכבד

הגר וישמעאל

שרה ויצחק

תמר כלת יהודה

המצולמות, הן נשים ישראליות על כל גווניהן וייחודן. למעשה, היה קל יותר לטייל עם התנ"ך בארץ ישראל ולצלם את הדמויות במקומות בהם לכאורה האירועים התרחשו, אבל אני בחרתי בבית שלי, הגולן, שהוא תפאורה נפלאה לצילומים שלי. העובדה שיש כאן כל כך הרבה מרחבים בתוליים ולא נגועים, מרגשת אותי. נוף הגולן משרת אותי בצורה נאמנה; האתגר הוא "לחפש" (מהמילה תחפושת) את נופי הגולן לנופים תנ"כיים, לכאורה אותנטיים, ובאמצעות הפרשנות הסיפורית והוויזואלית להעניק לנופים האלה אופי מדברי, אופי תנ"כי. להשתמש במה שיש כאן בסביבה שלי כדי לתאר באופן המדויק ביותר, בעיני רוחי כמוכן, את הסיפורים האלה, זה כיף אדיר ואתגר מהנה במיוחד.

אז מי הן הנשים בתנ"ך?

כל כך הרבה דמויות נשים בתנ"ך ולכולן דמות וסיפור. גם דמויות משניות לכאורה, שהכתוב מזכיר רק את שמן או את שם אביהן, זוכות בסיפורי חז"ל להרחבת היריעה והשלמת ההקשרים. מהות שלמה חבויה בכל הופעה נשית במקרא, גם לשבריר פסוק. עצם הופעתה של הדמות הנשית צריך לעורר בנו את הרצון לחקור ולנסות להבין מה טמון כאן. תפקידן של הנשים ומקומן בחיי היום יום, בניהול המשפחה, בניווט הדרך, בקביעת גורלות של אנשים, של משפחות ושל הגברים בחייהן, הוא מאוד מהותי. מאחורי כל גבר/ מלך/ שופט... ישנה דמות נשית "קטנה" המושכת בחוטים, מנווטת ומשפיעה. האקטיביסטיות הזו אינה בוחלת בשום דרך ומאופיינת בקידוש המטרה, לטוב ולרע, גם בדרכים של פיתוי, מניפולציה, רמיה, וגם רק מעצם היותן אימהות, רעיות, אחיות, אהובות, נחשקות, חזקות, קסומות, לעיתים יפות עד דמעות (יעקב כשראה את רחל) ותמיד חכמות הרואות צעד אחד קדימה לפני כולם.

פרויקט הצילומים הזה מציג את הנשים המקראיות במלוא הדרן, מאיר אותן בזרקור ענק כנשים מושיעות, חזקות, כמי שפעלו בהתאם לרצונן או לנבואה, בכל דרך להגשמת מטרתן; כמי שפעלו מאחורי הקלעים ואף משכו בחוטים.

לסיום - מה מסמלת הכינרת בעיניך?

הכינרת היא אהבה גדולה מאז ומתמיד, מקום של שקט נפשי עבורי. לא הייתי בוחרת לגור בשום מקום אחר בארץ (או בעולם), אם הכינרת איננה בטווח הנוף הסביבתי שלי.

האתגר הוא "לחפש" (מהמילה תחפושת) את נופי הגולן לנופים תנ"כיים, לכאורה אותנטיים